

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№2 (1351)**СУБОТА,****10 січня 2015 року**Призначення**ВОЛОДИМИР ПЕТРІВСЬКИЙ
ПОВЕРНУВСЯ НА ТУРКІВЩИНУ**

У Турківському районі – чергова ротація. На початку 2015 року комісаром тут призначено уродженця Старосамбірщини підполковника Володимира Петрівського. У свій час він уже очолював Турківський районний військомат, а останнє місце його служби – комісар Яворівського військомату.

Підполковник Іван Полончук, який, до речі, недавно повернувся із відрядження із зони АТО, відслуживши на Турківщині більше року, продовжить службу на Яворівщині.

Треба сказати, що попереду у Володимира Петрівського, як і в його колег з інших районів, – велика і відповідальна робота. Уже з 20 січня розпочнеться четверта хвиля мобілізації, разом з цим й черговий призов до війська.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Служба – 101**ЗГОРІЛА СТОЛІТНЯ ЦЕРКВА**

З неприємних повідомлень розпочався Новий рік на Турківщині. Так 3 січня у с. Мала Волосянка сталося загоряння індивідуального житлового будинку. Але, завдяки оперативним діям жителів села, працівників Державної служби з надзвичайних ситуацій, пожежу вдалося локалізувати на ранній стадії, хоча одна стіна та меблі в будинку – згоріли. Пожежа, за висновком спеціалістів пожежно-рятувальної служби, стала через грубе порушення правил експлуатації пічного опалення.

Ще неприємніша подія сталася 7 січня у с. Верхнє. Тут,

після закінчення святкового Богослужіння, загорілася церква Введення до храму Пресвятої Богородиці УПЦ Київського патріархату. І хоча в гасінні пожежі взяли участь спеціалізовані команди ДСНС із Турки, Борині, МПК с. Верхнє, врятувати храм не вдалося. Крім будівлі, у якій торік було проведено капітальний ремонт, вогнем знищено усе майно церкви, документацію.

Причину пожежі встановлють.

Володимир БАБІЧ.

Vітаємо

13 січня виповниться 1 річок Василині Євгенівні Шепіді з с. Висоцьке. Маленьку Василинку щиро сердечно вітають із цим чудовим святом у її житті мама Алла, тато Євген, брати Олег, Андрій, Мар'ян, сестра Ліліана, бабуся Євгенія і дідусь Іван, бабуся Ганна і дідусь Євген та бажають дорогенкій донечці, сестричці і онучці міцного здоров'я, щасливової світлої долі, Божої опіки на довгій життєвій стежині.

Рости, ангелочку, на щастя матусі,

На гордість татові, дідусям і бабусям.

*Хай Тобі усміхається доленька ясненько,
Бог оберігає ласкаве серденько.
Тож на радість її втіху, сонечко, рости,
Мудрості Тобі, рідненъка, щастя і краси!*

Днями чудове ювілейне свято завітає до дуже гарної, милої, щирої турківчанки, дорогої куми і хресної мами – Світлани Романівні Матківської.

Шановна ювілярко, від щирої душі, з нагоди ювілею, прийми від нас сердечні привітання. Бажаємо Тобі, дорогенька, міцного здоров'я, великих життєвих сил, родинного тепла, оптимізму, сімейного благополуччя. Нехай Тебе супроводжує щаслива зоря удачі, Боже благословення, а у Твоєму домі панують радість, любов та добробут на многая і благая літ!

*Нехай для Тебе в січні
квітнуть вишні,*

Цвіте бузок і пахне сіножать.

Нехай дарує із небес Всешишній

Свою велику, щиру благодать!

Щоб не було ні смутку, ні печалі,

Любила Тебе доля в кожний час.

Щоб до 100-річчя старість обминала

І Твоя щирість радувала нас.

З любов'ю – кума Марія з чоловіком Мироном та своєю сім'єю, похресниця Христина, кума Любомира з сім'єю.

У районній раді

ТРИВАЄ ОБГОВОРЕННЯ ПРОЕКТУ БЮДЖЕТУ

який, ймовірно, приймуть 22 січня

У постійних депутатських комісіях районної ради активно обговорюють проект бюджету району на 2015 рік. Зокрема, конструктивно пройшло засідання бюджетної комісії, яку очолює Михайло Хорт. На ньому начальник фінансового управління РДА Володимир Юсипович зокрема проінформував присутніх, що цьогорічний бюджет становитиме 155 млн. 043 тис. грн. (Це сума без субвенцій з державного бюджету).

Зокрема на фінансування освіти заплановано 90 млн. 822 тис. грн., це на 1 млн. 200 тис. грн.. менше від виконання освітянського кошторису минулого року. Медицини заплановано 37 млн. 316 тис. грн. У минулому році виконання становило 40 млн. 016 тис. грн. Найкраща ситуація сьогодні у культурі, їй передбачено 9 млн. 092 тис. грн. У минулому році культпрацівники використали 8 млн. 570 тис. грн. Для потреб Турківського терцентру передбачено 5 млн. 072 тис. грн. У 2014 році було використано 5 млн. 115 тис. грн. Цьогорічний резервний фонд голови РДА становитиме 200 тисяч гривень, а це на 140 тисяч гривень менше, ніж у попередньому році. Втім, ці цифри не є остаточними, адже до 22 січня (саме тоді має відбутися сесія) вони ще можуть змінитися. Та й, окрім цього, району ще передбачено субвенції з державного бюджету, про обсяг яких ми проінформуємо уже після прийняття бюджету.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Голові Львівської обласної
державної адміністрації
О. Синютці

Звернення

Громадські організації «Майдан Турківщини» та «Самооборона м. Турка» інформують Вас про те, що 05.01.2015 року відбулися спільні збори наших громадських організацій.

Шляхом голосування було прийнято рішення звернутися до Вас як до представника Президента та найвищої особи виконавчої влади Львівської області з пропозицією погодити з громадськістю Турківщини кандидатуру на посаду голови Турківської районної державної адміністрації, перед поданням пакету документів до Адміністрації Президента.

Ми переконані, що новопризначений, який пройде громадські слухання та буде схвалений громадою, зможе ефективно виконувати свої функції та буде мати підтримку населення району, що в майбутньому сприятиме налагодженню діалогу між громадою та виконавчою владою.

Сподіваємось на Ваше розуміння ситуації у цей непростий для України час, та на те, що Ви не допускатимете помилок попередників, які у своїх призначеннях не прислухалися до думки громадськості, а керувалися якими-небудь принципами.

Віримо, що Ви не зрадите дану Вами присягу державного службовця та будете вірно служити народові України, суверено дотримуватись Конституції та законів України, сприяти втіленню їх в життя, зміцнювати їх авторитет, охороняти права, свободи і законні інтереси громадян, з гідністю нести високе звання державного службовця, сумлінно виконувати свої обов'язки.

Чекаємо Вашої відповіді у визначений законодавством термін.

08.01.2015р.

За дорученням громадськості
голова ГО «МАЙДАН Турківщини» Г. КОГУТ.
голова ГО «Самооборона м. Турка» О. КУЛАЄВ.

Vітаємо

Дочки Людмила з Дрогобича, Антоніна з Чернівців, Світлана з Херсона – з сім'ями щиро-сердечно вітають дорогого і турботливого татуся і дідуся – Василя Івановича Костя, жителя с. Лімна з днем народження. Бажають йому доброго здоров'я – з роси і води, довгих і щасливих років життя в любові, достатку, мирі, Божій опіці.

Спасиби, рідненький, за вічну турботу,
За шире бажання добра нам усім.

Хай серце ще довго у грудях палає,
А руки, мов крила, нас пригортають.
Щоб здоров'я було, щоб жили – не тужили.

Ви найбільшого щастя в житті заслужили.

Ми дякуєм Богу, що Ви у нас є,
Хай силу й здоров'я Господь Вам дає.

З днем Ангела та з ювілеєм чуйну, щиру і турботливу людину – Василя Романовича Чаплинця з с. В. Висоцьке – щиро-сердечно вітають сім'ї Кравчаків, Теслюків, Коханів і бажають імениннику доброго здоров'я, благополуччя, радості, мирного неба, Божого благословення.

Летять роки, мов чайки над водою,

А разом з ними й доля не простила.

А Ви завжди лишайтесь молодими,
Живіть у щасті й радості до ста.

Хай кеітне доля у роках прекрасних,
Господь дарує радість і здоров'я,
Хай кожен ранок з неба сонцем ясним,
Вас осяває світлом і любов'ю.

Хай поруч з Вами Ангел Ваш летить
І береже Вас від біди повсюдно.

Нехай несе Вам радість кожна мить
І благодать Господня з Вами буде.

Свати Володимир і Ольга з родиною від щирого серця вітають із золотим ювілеєм дорогу сваху, жительку Туркі – Світлану Романівну Матківську й бажають ювілярці міцного здоров'я – з роси і води, настрою гарного, світлої радості, сімейного знаткання, мирного неба, Божого благословення на довгі роки життя.

Хоч і взимку Ви вродились
– не біда!

Бо у серці розквітає ще весна.
Зустрічайте ювілеї знов і знов
Хай бережуть Вас Госпа опіка
І світла Ангельська любов.

Є така проблема

НЕВИКОРИСТАНІ КОШТИ ПОВЕРНУЛИ В БЮДЖЕТ

Ремонт доріг в Україні, які сьогодні у вкрай занедбаному стані (в тому числі й на Турківщині), – давніша і болюча проблема, перспективи вирішення якої є надто примарними. Серед причин такого плачевного стану – хронічне недофінансування (а останніми роками – майже повна відсутність фінансування для дорожньої господарки), ну й, звичайно, сумнозвісні відкати з мізерних коштів, виділених на ремонт. У двох словах, все це називається безгосподарність та корупція. Як з цим боротися, та й чи хочуть наші керманичі докопатися до справжніх причин такої злочинної безгосподарності? Напевне, ні. Хоча для замілювання очей чи заспокоєння людей, чиновники з найвищих кабінетів вправно обдурують народ – все радять почекати до кращих часів.

Добре, що зараз прийшла зима й приховала усі жахи на дорогах, які, через жалюгідний стан, зазвичай називають напрямками. Але пройде зовсім небагато часу, і ми знову повернемося до минулорічної літньо-осінньої ситуації ще в гіршому вигляді. Люди знову почнуть проклинати владу, перевізники відмовлятимуться випускати автотранспорт на лінії, а шляховики розводитимуть руками, через відсутність коштів.

Хтось може зробити закид: мовляв, кошти для району були виділені на комунальні дороги у 2014 році і як ними розпорядилися – безгосподарно чи ефективно? Й справді, на ремонт комунальних доріг, як поточний, так і капітальний, для місцевих рад було виділено 2 млн. 023 тис. грн.. З великими

проблемами, як кажуть, правдами й неправдами, вдалося освоїти 1 млн. 197 тис. грн.. А це – 74 відсотки від загальної суми. Із залишків минулих років, в сумі 213 тис. грн., (це 2012 та 2013 роки), освоєно 143 тис. грн. – 67 відсотків. Виконавцями робіт були чотири організації – ВАТ «АгроСервіс» (виконано робіт на суму 388, 9 тис. грн.), МПП «Матвіїв» (168,2 тис. грн.), філія «Турківський райавтодор» (161,6 тис. грн.), філія «Турківська ДЕД» (129,7 тис. грн.). До того ж обидві шляхові організації виконали робіт на суму 426,6 тис. грн. кожна, з капітального ремонту дорог вулиці Міцкевича та Турка (від віадуку до залізничного вокзалу).

Чому залишилися неосвоєними близько мільйона гривень? Причин тут є дек-

ілька. Це невчасне фінансування державою запланованих обсягів робіт, затримка у перерахуванні коштів казначейством, адже вони належать до незахищених статей видатків, надто малі суми передбачені зокрема на капітальний ремонт. Якщо за 10 - 20 тисяч поточний ремонт ще можна так-сяк провести, то для капітального це – надто мало. Адже головам сільських рад доводиться виготовляти проектно-кошторисну документацію зі всіма експертизами та погодженнями. Ну й, звичайно, до цього переліку варто включити нерозторопність окремих керівників органів місцевого самоврядування, від яких у значній мірі залежало освоєння коштів. Є й ще одна досить вагома причина. У 2013р., зокрема МПП «Матвіїв», кошти за виконану роботу було перераховано практично в кінці року, після того, як пройшла інфляція, зросла вартість матеріалів, які підприємство закуповувало за власні кошти. Відтак, зазнавши суттєвих збитків, фірма неохоче бралася за ремонт доріг на Турківщині у 2014-му, а працювала зокрема в Дрогобицькому районі, де з нею розраховувалися вчасно.

Аналізуючи ситуацію, варто звернути увагу й на те,

що не всі сільські ради поставлени в однакові умови щодо перспектив освоєння коштів. Деякі матеріал (зокрема гравій) мають безпосередньо на місцях, а багатьох доводиться довозити його за 30, а навіть й 40 кілометрів. А тому незначної суми, виділеної на ремонт, вистачило б лише для виготовлення документації та завезти, скажімо, одну машину гравію. Й попробуй в такому випадку переконати місцевих жителів, куди пішли кошти. Хоча така ситуація аж ніяк не знімає вини з тих голів, які взагалі навіть не доклали найменших зусиль для проведення ремонту доріг. Як результат, невикористані кошти повернуті в державний бюджет. Й, за попередньою інформацією, у 2015 році на комунальні дороги не буде виділено жодної копійки. Хто зможе щось зробити так званим господарським способом – честь і хвала, а кому це не вдасться, доведеться й дальше спостерігати жахливу картину нашого бездоріжжя. У такій ситуації навіть «спонсорський» щебінь, який відділяє Львівська залізниця, проблематично буде забрати зі станції Сянки чи Турка. Ось так: маємо те, що маємо.

Я свідомо не називаю ті сільські ради, де місцеві голови проявили нерозторопність, щоб не наражати їх на конфлікт з громадою. А роботу тих, що таки змогли освоїти кошти, люди оцінять самі.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Приємні новини

I В ШУМ'ЯЧІ ДОЧЕКАЛИСЯ ГАЗУ

На переконання Шум'яцького сільського голови Мирона Годованця, вівторок, 30 грудня 2014 року, буде записаний в історію села як особливий день. Адже саме у переддень Нового року в селі урочисто запалено символічний газовий факел, який засвідчив, що збулася давніша мрія багатьох шум'ячців мати у своїх оселях цей вигідний, хоча останнім часом недешевий, вид палива.

Вітаючи присутніх на цій урочистості події, Мирон Михайлович подякував усім тим, хто спричинився до будівництва підвідного газопроводу та вуличних мереж, керівникам та членам місцевого газового комітету за їх активну позицію в часі реалізації цього важливого проекту, керівникам району – за підтримку.

Активну роботу Мирона Михайловича в газифікації села відмітили виступаючі голова районної ради Василь Дребот, керівник апарату Турківської РДА Мирон Бойко, Присліпський сільський голова Онуфрій Ляхович. Адже саме він неодноразово їздив до Києва й, хоч як це було нелегко, домігся виділення коштів на будівництво газопроводу.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

На знімку: Василь Дребот та Мирон Годованець запалюють символічний газовий факел.

Учнівське самоврядування – як вимога часу

РОЗВИВАТИСЬ І САМОВДОСКОНАЛЮВАТИСЬ –

головне у роботі президента школи Христини Косолович

Ця тендітна, симпатична, розумна, надзвичайно активна, повна сил, енергії і творчих задумів, дівчина, яку ви бачите на знімку, навчається у дев'ятому класі Турківської ЗОШ I-III ст. №1. Цей дев'ятикласниці учнівський колектив виявив високе довір'я, обравши президентом школи.

До слова, президентом може бути учень, який досяг 14 років, є активним учасником шкільних справ, успішно вчиться. Обирають президента терміном на 2 роки. Він вносить на розгляд шкільного парламенту питання, які турбують учнів, ініціює зміни на покращення навчання та дозвілля учнів, координує діяльність міністрів і має ще багато-багато інших завдань. Й, справді, сьогодні Христина Косолович – права рука Ніни Аннич – організатора багатьох загальношкільних виховних заходів. Діяльністю президента школи задоволена й директор Леся Шпак. Христю добре знають як учні молодших класів, так і старшокласники, і не лише знають, а й поважають, слухаються і виконують всі поставлені нею завдання. Окрім цього, Христина різносторонньо розвинена дівчина: дуже любить співати і має гарний голос, адже 5 років навчалася у музичній школі грі на фортепіано, любить кухварити і пекти та удосконалювати своєї кулінарні здібності, гарно вишиває бісером (вишила образ Святого Миколая-Чудотворця, плаття, сорочку), у вільний час любить покататися на велосипеді і мріє у майбутньому присвятити себе медицині. До того ж вона на відмінно вчиться, минулого року зайнайла друге місце на районній олімпіаді з біології.

– Учнівське самоврядування, – розповідає Христина Косолович, – це як вимога часу. Це, свого роду, самодіяльна організація дитячого колективу школи, яка існує нині у всіх навчальних закладах. Самоврядування не виникло само по собі, а створене на основі Статуту школи, Всесвітньої декларації прав дитини, законів України «Про освіту», «Про громадські організації» і має міцну підтримку в дирекції школи, вчителів і, я б сказала, є навіть дуже популярним серед учнів. До мене президентом школи була Ірина Білинська, а цього навчального року її на цій посаді замінила я. Спочатку переживала, що не справлюся із довіреним завданням, але, наразі, все вихо-

дить добре, тому що маю підтримку від усіх.

У президентській роботі Христині допомагають 12 міністрів (Вовчанський Ярослав, Лемець Євген, Дубравський Андрій, Кормицька Ірина, Сіданіч Діана, Цолиган Христина, Писанчин Євген, Гребенюк Юлія, Ярошович Наталя, Турянська Еріка, Макарик Соломія, Яворська Деніела), кожен з яких має певну ділянку роботи. Зокрема ті, що відповідають за молодші класи, на перервах проводять з малечею ігри, невеличкі конкурси, змагання. Президент школи, порадившись із вчителями-наставниками, створила волонтерську групу у складі чотирьох осіб. Слід сказати, що волонтери, а особли-

во у теперішній нелегкий час, працюють чи не найбільше, адже організовують різного роду благочинні акції. Серед них – акція доброї волі «Подарунок солдату», у ході якої учні приносили з дому продукти, солодощі, які відправляли нашим воїнам в зону АТО, конкурс дитячого ма-

лонка «Герої не вмирають!», реалізація патріотичних значків. Також президент школи, спільно з вчителями, організувала учнів на збір макулатури і вирученні від цього 1 тис. гривень було передано на потреби військовим. Не встигли учні провести в школі благодійний ярмарок, щоб вирученні від нього кошти віддати на фронт бійцям. Але після зимових канікул це стане їхнім найпершим загальношкільним заходом.

– У школі мала місце проблема – порушення учнями дисципліни. Ми вирішили її таким чином, що у кожному класі повісили карту, під назвою «Ми – справжні українці», розграфивши її по тижнях на цілій навчальний рік, – ділиться своєю роботою шкільний президент. –

Тому класу, який не порушує дисципліну, підтримує чистоту у приміщенні, в якому є висока явка відвідування, приkleuemо на карту заслужену нагороду – метелика. Чим більше метеликів – тим кращий клас, і все це занотовуємо у спеціальний журнал. Згодом по ньому робимо підсумкову нараду. За невеличкий проміжок часу це принесло результат – гірші класи стали рівнятися на кращих. Добре пройшло у школі й день учнівського самоврядування, а міністр спорту вміло організував спортивні змагання з волейболу та футболу. Доцільність учнівського самоврядування в тому, що воно навчає учнів вільно висловлювати свої думки, бажання, наміри, виховує у нас чесність, критичне ставлення до самого себе, учні можуть розвиватись і самовдосконалюватись. І це чи не найголовніше.

– Ми також за демократичність в учнівському самоврядуванні, – ділиться своєю думкою директор школи Леся Андріївна. – Учні самі подають ідею, вміють втілити її в життя, самоорганізуватися на ту чи іншу справу. Але при цьому обов'язково має бути взаємодія між учнівським і педагогічним колективами, має бути врахована й позиція досрілих, тобто думка класного керівника, дирекції школи.

– Коли мене обрали президентом школи, найперше склала план роботи. Серед інших визріло й рішення виготовити спеціальні профорієнтаційні стенди для старшокласників-випускників школи, на яких була подана хоч якесь невеличка інформація про престижні вищі училища заклади України, з яких би майбутні абитурієнти могли почертнути щось корисне для себе. Планую зробити скриньку скарг і пропозицій, яка стосувалася б суто моєї роботи як президента школи та роботи шкільних міністрів, – ділиться планами на майбутнє Христина Косолович.

А нам залишається побажати Христинці успіхів у її президентській роботі, як і всім президентам інших навчальних закладів району.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Шкільне життя

ДОПОМОЖЕМО ВОЇНАМ

Під таким девізом пройшла благодійна акція в Турківському НВК №1. Особливо всі учні переживають за випускників нашої школи, які сьогодні несуть нелегку і відповідальну службу в зоні АТО.

Минулого місяця у школі пройшов учнівський ярмарок, на якому школярі вторгували 1270 гривень. Усі гроші здано на придбання амуніції для воїнів.

А перед новим роком, коли ще тривало навчання, ми сплели маскувану сітку. Учні молодших класів принесли матеріал, а старшокласники на уроках трудового навчання, на перервах, в позаурочний час, плели сітку. В кожний її вузлик вплели надію на мир і спокій в нашій країні.

Тож, щастливого повернення до рідного дому, наші дорогі земляки! Слава Героям!

Світлана СЕНІВ,
Президент Турківського НВК №1.

Допомога армії

АКТИВНА ПОЗИЦІЯ ГРОМАДЯН – ВАГОМІЙ ВНЕСОК У ПЕРЕМОГУ

Чимало жителів Турківщини, передаючись долею України, активно включилися у допомогу армії, й зокрема тим воякам, що борються з ворогом в зоні АТО, здаючи волонтерським організаціям та в органи державної влади та місцевого самоврядування кошти, продукти харчування, теплий одяг та ін.

Нешодівно благодійну акцію із залученням широкого загалу жителів району, зокрема керівників місцевих рад, зоорганізувала Турківська райрада. Активно долучилися до неї такі сільські ради та громадянини, що проживають на відповідних територіях: Верхньогуциненська (колектив сільради – 1000 грн., Мирон Заремба – 200 грн.), Верхньовисоцька (5 ящиків продуктів харчування, одяг), Головська (колектив сільради – 100 грн.), Ісаївська (2 тонни продуктів харчування та теплих речей), Карпатська (7 ящиків продуктів харчування та теплих речей і 1150 грн.), Комарницька (громада зібрала 1545 грн.), Кривківська (2 ящики продуктів харчування), Либохорська (570 грн. громада дала жителю с. Либохора, учаснику АТО та 9571 грн. зібрала для потреб учасників АТО), Мохнатська (200 грн. і один ящик продуктів), Нижньотурівська (13 ящиків продуктів, 8 мішків теплих речей, 4651 грн., з них 501 грн. – від учнів школи), Присліпська (900 грн.), Рицівська (5 ящиків продуктів харчування, 1 ящик одягу), Розлуцька (1300 грн.), Явірська (15 пар ватних штанів), Ясенецька (200 грн. – колектив сільради), Боринська (9 ящиків продуктів, 1 ящик теплих речей – колектив селищної ради), Турківська районна рада (1000 грн., теплі речі, продукти харчування).

Організатори акції щиро вдячні підприємцям Руслані Лемець, Оксані Мельник, Ігорю Леню, Оксані Ільницькій за знижки, надані ними під час придбання натільної білизни, шкарпеток, продуктів харчування та медикаментів.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Є надія

НЕДОВЗІ Й У БОРИНСЬКІЙ ЛІКАРНІ ЗАПРАЦЮЮТЬ СУЧASNІ ОЧИСНІ СПОРУДИ

У кінці 2014 року департамент охорони навколошнього природного середовища Львівської ОДА, який очолює депутат обласної ради Олег Балицький, виділив 454 тисячі гривень на закупівлю обладнання для сучасних очисних споруд Боринської комунальної міської лікарні. Старі не у повному обсязі забезпечували очистку стоків, а тому виникла необхідність у їх заміні. Загальна кошторисна вартість, включаючи й монтаж обладнання, становить 605 тисяч гривень.

Вже навесні 2015 року «бютали» буде остаточно змонтовано й очисні споруди запущено в експлуатацію. Цим займатиметься компанія «Енергоресурс-Інвест» (генпідрядник) та БТФ «Чер-Тур». Кошти на обладнання виділено за сприяння депутата обласної ради від Турківщини Михайла Дзюдза.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Подяки

ВАСИЛЬ КОСТАНТИНОВИЧ ЗАСЛУГОВУЄ НАЙКРАЩИХ СЛІВ

Напередодні Нового, 2015, року на території Турківської КЦРЛ почали діяти автономні очисні споруди «Біотал», двигуни для яких завезені аж з Італії.

Медики знають, що введення в дію очисних споруд, які тепер забезпечують і якісне очищення стоків, стало можливим завдяки умілим діям та керівництву голови районної ради Василя Дребота.

Крім цього, Василь Костянтинович напередодні Новорічних та Різдвяних свят ще раз довів, що за нашу медицину він завжди стоїть горою, дбає за її розвиток та матеріально – технічне оснащення. Так йому вдалося повернути підстанції медицини катастроф, яка функціонує на території центральної районної лікарні, спеціально обладнану автомашину для перевезення хворих, яку у жовтні минулого року, рішенням адміністрації медицини катастроф області, було передано Львову.

За усі хороші справи, звершенні Василем Костянтиновичем, і для нас, медиків, і для усіх жителів Турківщини, ми щиро дякуємо йому. А вітаючи його зі святами, бажаємо щасливого Різдва та довгих і щасливих років життя під мирним небом України.

Іван НАГАЙКО,
заступник головного лікаря району.

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ

**епископа Самбірсько-Дрогобицької епархії УГКЦ
Владимира Ярослава**

Почуйте всі аж до краю землі: Бо з нами Бог (Велике повечір'я, пор. Іс. 8-9).

Всесвітліші та всечесніші отці! Преподобні ченці та черниці! Дорогі у Христі брати і сестри!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Господь знову сподобив нас зустріти величне свято Христового Різдва. Святкуючи Різдво Христове, ми згадуємо подію, яка докорінно змінила весь хід людської історії, бо завдяки їй Бог перебуває посеред нас. Предвічний Син Божий стає людиною, приймає на себе людські немочі і слабкості, щоб звільнити нас від нестерпного тягаря наших гріхів. Нині, за словом св. Іринея Ліонського, «Син Божий став Сином Людським, щоб синів людських зробити синами Божими». Тому, усвідомлюючи велич події Різдва, ми духом радіємо та словами літургійного гімну разом з усією Церквою взиваємо: «Народ, що в пітьмі ходить, побачив світло велике; над тими, що живуть у смертній тіні, світло засяяло... Бо хлоп'ятко нам народилося, сина нам дано: Бо з нами Бог» (пор. Іс. 9, 1.5).

У цьому закликові «З нами Бог!» приховане джерело нашої надії та запевнення теперішніх і прийдешніх перемог над силами зла, які не раз загрожували, чи й нині загрожують нам. Справді, історія знає чимало прикладів, коли наш народ, поклавши все своє уповання на Бога, долав труднощі полудські нездоланні. Із перemoжною піснею «З нами Бог!» на вустах наші предки протистояли навалам ворогів, змагалися з труднощами та долали випробування, скріпившись духом у непрості моменти національного буття. Минулого року ворог знову підступно напав на нашу Батьківщину, захопив частину нашої землі, а іншу роздирає щоденними

атаками, завдаючи невимовних страждань сотням тисяч наших братів і сестер. На захист рідної держави виступив об'єднаний народ – від Сходу до Заходу, від Півдня до Півночі. Чоловіки і жінки, а навіть особи похилого віку та діти, дають приклад великої посвята самопожертви, бо твердо вірють, що кожне зусилля і кожна, навіть найменша, жертва наблизить спільну велику перемогу добра над злом, правди над оманою, любові над ненавистю. Віра ця закорінена не тільки у розумінні справедливості нашої боротьби: адже не ми почали цю війну, не ми були агресором, не ми зазіхнули на чуже. Ця віра закорінена передусім у свідомості, що Господь з нами, бо Він завжди стає на бік покривдженіх, знедолених, заплаканих і пригнічених. Тому посеред цих випробувань, коли країні сини й дочки нашого народу стали на захист рідної землі, нас надихають слова пророка Ісаї: «Будьте мужні, не бійтесь! Ось Бог ваш!.. Він прийде й спасе нас» (Іс. 35, 3-4). Натомість до загарників, разом із пророком кличено: «Задумайте задуми, та вони не вдадуться; давайте накази, та вони не здійсняться, бо з нами Бог!» (Іс. 8, 9-10)!

Ангел Різдва звістив усьому людству радісну звістку про народження Спасителя, а водночас – приніс на землю благовість миру, – того найбільшого дару, за яким так тужить людське серце в усі часи. На жаль, часто людям нелегко зрозуміти важливість цієї ангельської благовісті миру. Стається це, між іншим, тому, що люди забувають, яким великим горем і нещастям є відсутність миру. Інші ж просто не сприймають цієї звістки, бо звуки військових канонад приносять їм шалений зиск. То ж у своїй нестримній жадобі збагачення вони нехтують не тільки криком відомих і безіменних

жертв війни, а й голосом власного сумління. Утім, різдвяна благовість миру є близькою і зrozумілою для всіх тих, хто страждає і потерпає від воєнних злодіянь. Нині з сердець мільйонів українців на рідних землях і на поселеннях сущих несеться палке благання до небес словами псаломівця: «Хай гори принесуть народові мир, і пагорби – справедливість. Нехай розсудить

бідних з народу, спасе дітей убогих, гнобителя ж розтопче» (Пс. 72, 3-4).

А Господь, вислуховуючи ці благання, посилає нам із неба благовість миру: «Господь Бог говорить: про мир говорить до народу свого і до своїх побожних; лише нехай не повертаються назад до божевілля. Справді, його спасіння близьке до тих, що його бояться, щоб слава його перебувала в краю нашім» (Пс. 85, 9?10). Святе Письмо не раз пригадує нам, що мир є Божим даром і Божою обітницею, яка дається кожному, хто вирушає за новонародженим Христом дорогою правди і любові, дорогою Божих заповідей і блаженств. Ця дорога – нелегка, вона вимагає труду, витривалості, а часом – і великої посвята та жертовності. Усе ж віримо, що тільки ця дорога приведе до тривкого миру, который є Божим даром усім тим, котрі не хочуть повертатися «назад до божевілля». Ставши на шлях свободи дітей

Божих і Божого закону, не розчаровуймося і не знеохочуємося на цій дорозі, але радше єднаймося в молитві та праці, щоб силою Все-вишнього остаточно утвердити в нашему краї справедливість, мир і правду. На цій дорозі нашим небесним покровителем і провідником нехай стане слуга Божий митрополит Андрей Шептицький, якому наша Церква посвятила цей 2015 рік Божий. Перечитујмо його послання, а ще більше – сповнімося духом його мудрості і любові до рідного краю та до святої Матері-Церкви, вчімося від нашого Мойсея, як на фундаменті Божого закону «будувати рідину українську хату».

Дорогі в Христі! У цей світлоносний день Христового Різдва, зібравшись за святковою вечерею, згадаймо тих, хто не діждався цьогорічної різдвяної радості; молімося за тих, хто захищає свій народ в окопах і засніжених степах; пам'ятаймо про тих, хто був змушенний покинути рідні домівки, рятуючись від небезпеки; духовно єднаймося з тими, хто перебуває в полоні чи на окупованих територіях; поспішімо з різдвяною колядою і словом розради та потіхи до тих, хто втратив рідних, до поранених, засмучених, хворих та ув'язнених. Нехай усіх скріпляють слова пророка: «Надіяється буду на Господа, і він спасе мене: Бо з нами Бог!»

Вітаю Вас із великим торжеством усього християнського світу – благословенним Христовим Різдвом! Молюся, щоб різдвяна радість увійшла до кожної домівки, зіграла кожне серце. Нехай світло Вифлеемської зорі провадить нас у Новому, 2015, році Божому, нехай зішле на нашу землю Божий мир і Його прещедре благословення! Нехай у серці кожного завжди лунає радісна ангельська пісня: «Слава на висотах Богу й на землі мир, людям його вподобання» (Лк. 2, 14). А благодать Господа нашого Ісуса Христа, і любов Бога і Отця, і причастя Святого Духа нехай буде з усіма Вами!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

+ ЯРОСЛАВ (Приріз),
Епископ Самбірсько-Дрогобицький

Твої люди, Бойківщино!

ЗНАВЕЦЬ ДАВНІХ КОЛЯДОК

Зустрічався з Любою Федьків (дівоче Філяк), ще коли вона працювала на колгоспному полі, під час проведення свят Івана Купала, презентацій книг дослідників нашого краю, в яких вона брала активну участь, але поспілкуватися – не випадало нагоди.

Заслуховувався її майстерним виступом і на останніх Бойківських фестинах, де вона, перед культурно – мистецьким центром "Україна", в Турці, демонструвала древнє латкання – як корови пасти і як діти колисати. Пригадав, що бачив цю жававу, життерадісну жіночку у своєму, власноруч вишитому одязу, як і тепер, коли їхній Вовченський танцювальний колектив захищає на районній сцені звання Народного, у якому вона протягом багатьох років бере активну участь.

– Наша Любка, – додав, до знаного про неї мною, Вовченський сільський голова Василь Бурич, який стояв поруч, – крім латкання, виконання коломийок на різну тематику, старовинних українських народних, повстанських, пісень січових стрільців, може ще й майстерно виконувати древні колядки, які тепер мало хто й знає. І – без ніякого музичного супроводу... Таких колядників, переконаний, рідко в якому населеному пункті нашого краю, Бойківщини в цілому, – тепер знайдете. Ми гордимося нашою землячкою.

З цього, напередодні Різдва, і розпочав я нашу розмову з талановитою, знавцем древніх колядок Бойківщини, жителькою с. Вовче, Любою Федьків, запитавши: "Хто Вас навчив колядувати і відколи Ви колядуєте взагалі?"

– Народилася я у Вовчому, – почала розповідь Любка Василівна. – Батьки мої теж походять звідси. Тут я закінчила 9 класів місцевої школи. Згодом, в технікумі, здобула професію агромеліоратора. Стажування проходила у Харківській області. Може там і лишилася б, але рідна земля кликала до себе. І я повернулася. Бо не могла без свого села, без своїх земляків, без рідної говірки, без гучної народної пісні, без древньої коляди, якої там, на Сході, не чула взагалі. А якщо вести мову про початок мого колядування, то триває воно з дитинства. Більше 50 років минуло відтоді, як я почала зай-

матися цією справою. Давніх колядок, уміння колядувати взагалі навчилася від матері, від інших старших жінок, які колядували, збираючись на вечірках, де пряли, вишивали, ткали. Тут я теж навчилася вишивати. А патріотичних, древніх, колядок, в яких йдеться і про Україну, і про боротьбу за її незалежність, нас навчив, тодішній учасник і організатор вертепу Курнутяк, наказуючи: "Учиться, діти! Переймайте від нас це святе ремесло. І передавайте його із покоління в покоління. Бо, як забудете, – пропаде. І вже не відродите його!" І хоча активісти і застороняли нам це робити, ми – продовжували колядувати. Не звертали ми уваги і на те, що і взуття доброго в дитинстві не мали. Ноги в кожного – червоні, як у бузька, від холоду – нечуємо. Колядка нас гріла. Заколядуємо під вікнами однієї хати, повіншуюмо, і біжимо – до іншої. Людей звеселяємо звісткою про народження Ісуса Христа, сина Божого. Жодної хати ми не минали. І про ніякі заробітки ми тоді не думали. Для нас головне

була щира подяка від людей та прагнення всюди майстерно виконати наші древні колядки.

Любов Василівна на хвильку перериває розповідь, і починає колядувати. Коляду – "З неба зірка зійшла." Її, зізнається, – давно не чув. Голос у неї – рівний, добре поставлений, як кажуть, лягає слухачеві на душу. Затамувавши подих, слухаю майстерне колядування 61 – літньої жінки. Коли вона закінчує, цікавлюється: "Які Ви ще знаєте древні колядки?" "В місті Вифлеємі", "Бог предвічний народився", "Нова радість ста-

тво. Значить, воно – продовжує жити.

Від нашого ревного збиравча і шанувальника Бойківського фольклору Петра Зброрівського довідався, що Любка Федьків із нашими давніми колядками, коломийками, латканням виступала на фольклорних святах у Івано – Франківську, Львові, Дрогобичі, Городку. І всюди – успішно. Її спів визнавали одним із кращих. І вручали нагороди. "Але, – каже наша талановита колядниця, – не це для мене головне. Я радію, що наші колядки – живуть, що їх хочуть знати і в інших регіонах. А щоб їх знали і наші діти, – багато треба зробити і батькам, і учителям, і культпрацівникам, і священикам."

У родині п. Любки колядують – усі: і четверо дітей, і восьмеро онуків. І хоча старажаться усі, з онуків найкращими колядниками зарекомендували себе Іванко та Христинка, які разом з бабусею майстерно колядують "Ой, чий то плужочок так рано оре?"

– На жаль, – із сумом констатує Любка Василівна, – не уся теперішня молодь любить колядувати. Хоча і має для цього усі можливості. Вона більше полюбляє сидіти в барах та співати "Ех, Одеса."

– Яка Ваша найзаповітніша мрія? – поцікавився у співрозмовниці на завершення розмови.

– Цю мрію я і в снах бачу майже кожної ночі, – схвильовано каже Любка Василівна, витерши непрохану слізозу. – Буваючи в церкві, постійно звертаюся з молитвами до Господа Бога нашого і прошу: чимшивидше визволити нашу стражданну Україну, наш народ від заклятого москаля. Щоб настав на нашій землі довгоочікуваний мир. Щоб ми всюди: на Захід і Схід – могли спільно і дружно колядувати наші древні колядки.

Володимир БАБІЧ.

На знімку: знавець давніх коляд із Вовчого Любов Федьків.

Фото автора.

ЗВІТ ПРО ЗБІР ТА ВИКОРИСТАННЯ КОШТІВ ЗА ГРУДЕНЬ 2014 р.

Щиро вітаємо всіх з Різдвяними святами. Хай Господь пошле нам перемогу над усіма ворогами і вбереже наших бійців. Миру, любові, віри, сили і мужності. Слава Україні!

**Грудень 2014 року
Залишок – 6181 грн.**

Прихід:
Бійк Володимир Романович – 1000 грн.; Добривольський Борис – 300 грн.; Турківський НВК «ЗНЗ I – III ст.-ДНЗ» (вчителі) – 1050 грн. Боринський ліцей (викладачі, працівники) – 4610 грн.; Риківська ЗОШ I – II ст.(учні - волонтери) 2000 грн. (02.12); Ропавське – громада і церква УПЦ КП – 2285 грн. (03.12); Верхньово-соцький НВК (учні 6 – 8 класів) – 1418 грн.(04.12); люди – 200 грн.; люди – 1500 грн. Кривківська ЗОШ (педпрацівники) – 900 грн.; люди – 100 грн. (06.12); громада УПЦ КП м. Турка – 1000 грн.; люди – 250 грн.; люди – 2115 грн.; Прик Надія – 100 грн.; Виджак С. – 100 грн.; Яворська М. – 50 грн.; люди – 400 грн. (08.12); люди – 2000 грн.; Турківський ДНЗ №1 – 1260 грн.; Либохорська ЗОШ I – II ст. – 1250 грн. (09.12); Шиян Руслан Омелянович – 2000 грн. (11.12); Нижненська ЗОШ I – II ст. – 1080 грн.; Халак Іванна (Дністрик) – 100 грн.; Шевчук Тарас Йосипович – 200 грн.; Яворська Євгенія – 100 грн.; люди – 20 грн. люди – 2000 грн. (12.12.); Шум'яцька ЗОШ (вчителі) – 690 грн.; Шум'яцька ЗОШ (учні) – 246 грн.; Боринський ліцей – 1500 грн. (13.12); церковні громади УПЦ КП та УГКЦ с. Нижнє Висоцьке та Заріччя, спільно із сільською радою – 4550 грн.; молодь с. Шандровець (на Андріївських вечорницях) – 2425 грн.; Попіль Микола Миколайович (ветеран Великої Вітчизняної війни, м. Турка) – 100 грн.; люди – 2500 грн. (15.12); люди – 50 грн.; Турківська ЗОШ I – III ст. №1 – 1003 грн.; Турківський НВК

«ЗНЗ I – III ст. - ДНЗ» (учні) – 1233 грн.; Сянківська ЗОШ I – III ст. (вчителі) – 1000 грн.; Сянківська ЗОШ I-III ст.(учні) – 500 грн. (16.12) Білинська Віра Миколаївна 500 грн. (17.12); зібрано в магазині Герасимчукив – 200 грн. (18.12); Турківський НВК №1, учнівський ярмарок на допомогу воїнам АТО – 1270 грн.; Явірська ЗОШ I – III ст. , (учнівський ярмарок) – воїнам АТО – 1100 грн.; громада смт.Бориня та селищна рада – 8410 грн. (20.12); люди – 200 грн. (22.12); жителі сіл Комарницької сільської ради – 10226 грн.; Сянківська ЗОШ – на ярмарку до св..Миколая для воїнів АТО – 1023 грн.; Красненська ЗОШ I – II ст. – учнівський ярмарок на допомогу воїнам АТО – 2230 грн.; люди – 785 грн. (23.12); Бійк Роман Андрійович – 2000 грн.; Косолович Галина Іванівна – 1000 грн.; Ластівківський НВК: зібрали учні в скриньку допомоги – 195 грн.; Нижньово-соцький НВК – 600 грн.; Турківський НВК «ЗНЗ I – III ст. - ДНЗ», театральний гурток «Казка» – 255 грн.; люди – 95 грн. (25.12.); люди 1000 грн.; Присліпська ЗОШ I – II ст.(вчителі) – 1000 грн.; (учні) – 1260 грн.; (техпрацівники) – 180 грн. (26.12); люди – 95 грн.; Турківська ЗОШ I-III ст. №1 (новорічна акція) – 140 грн. Дністрик-Дубівська ЗОШ I ст. – 300 грн. (29.12)

Турківський НВК «ЗНЗ I – III ст. – ДНЗ», учні 7 – Б класу нашедрували для закупівлі біонокля і коліматорного приструю – 1000 грн. (29.12); релігійна громада УГКЦ с. Верхня Яблунька о. Антон Маликович – 1000 грн. (30.12); люди 100 грн. ; люди – 35 грн. (30.12).

Разом: 87565 грн.

Розхід:

Балаклава 4x40 – 160 грн.; спальник 3x550 – 1650 грн.; термошкарпетки 5x65 – 325 грн.; берци зимові польські 2x 485 – 970 грн.; берци зимові українські 3x400 – 1200 грн.; бушлат 4x270 – 1080 грн.; біонокль – 450 грн.; біонокль – 350 грн.; ніж мисливський – 75 грн.; плащ ОЗК – 75 грн.; шапка 2x40 – 80 грн.; мішки господарські 10x3 – 30 грн.; пакети 10x2 – 20 грн.; шнур 3x2 – 6 грн.; шнурівки 6x2 – 12 грн.; окуляри лижні – 100 грн.; ліхтарик на голову – 40 грн.; ліхтар тактичний 3x95 – 285 грн. ліхтарик тактичний – 105 грн.; термобілизна 3x 320 – 960 грн.; ліхтарик на голову – 65 грн.; карамат для сидіння 2x35 – 70 грн.; світильник аварійний – 130 грн.; за повернення посилки із Чугуєво – 65 грн.; прилад нічного бачення – 3900 грн.; відправка посилки в Селідово (Донецька обл.) – 68 грн.; шарфи НАТО 30x35 – 1050 грн.; шапки під каски НАТО 30x50 – 1500 грн.; ватні утеплювачі (Чехія) 9x100 – 900 грн.; форма бундес утеплена 10x860 – 8600 грн.; берци зимові НАТО б/у – 250 грн.; термошкарпетки 3x65 – 195 грн.; маскхалат – 160 грн.; берци зимові 5x400 – 2000 грн.; спальник 3x550 – 1650 грн.; бушлат 2x270 – 540 грн.; терморукавиці – 90 грн.; бронежилети 5+ (2 шт.) – 6200 грн.; рукавиці НАТО, утеплені – 20x50 – 1000 грн.; білизна польська зимова 5x180 – 900 грн.; чоботи бахили 9x150 – 1350 грн.; спальник 3x550 – 1650 грн.; балаклава 3x 40 т- 120 грн.; рюкзаки 3x300 – 900 грн.; ліхтарики тактичні 3x 100 – 300 грн.; відправлення посилки в Одесу – 120 грн.; карамати для сидіння 20x31.25 – 625 грн.; білизна польська зимова (флісова) 19x170 – 3230 грн.; куртка бундес

(Закінчення на 10 стор.)

Bітаємо

Парафіяни і церковний комітет церкви Преображення Господнього с. Риків щиро-сердечно вітають з днем Ангела настоятеля храму о. Василя і бажають йому міцного здоров'я – з роси і води, світлої радості в житті, здійснення усіх заповітних мрій, родинного затишку, довголіття.

Великий дар Господь Вам зволів дати –

Пастирем поставив між людьми.

І владу дав, щоб нам гріхи прощасти,

Нас всіх вчинити Божими дітьми.

На Ваше слово сам Спаситель з неба

Невидимо приходить на престол.

I Тілом-Кров'ю наші душі кормить

Із Ваших рук в Літургії Святій.

Тож хай Господь Вам щиро помогає,

Продовжить вік, примножить своїх ласк.

Нехай любов із неба поспілає

Сьогодні, завтра й повсякчас.

Парафіяни і церковний комітет церкви Преображення Господнього с. Риків від широкого серця і з великою любов'ю шлють найщиріші вітання з нагоди прекрасного ювілею імості Лідії Миколаївні Цюцик й бажають дорогій ювілярці здоров'я, родинного тепла, безліч сонячних і світлих днів у Божій опіці.

Спинити час ніхто не взмозі,

Іліс шумить, і квітне сад.

На Вашім сонячнім порозі з'явилось мудрих 50!

Нехай для Вас не згасне сонце,

Нехай не віють в душу холоди,

Хай жито на столі і Бог на небі

Завжди рятують від біди.

Хороші справи

ВНЕСОК 7 – Б КЛАСУ У НАШУ ПЕРЕМОГУ

Активно включилися учні 7 – Б класу Турківського НВК (нова школа) у волонтерський рух допомоги бійцям АТО. Діти, під керівництвом педагогів Ірини Парашич, Ольги Галишин, Аліни Кожушко, старости класу Владислава Мельника, його заступника Сніжани Гольцевої, утворили свій класний штаб, який координує їхню багодійність.

Як і учні інших навчальних закладів, вони плетуть маскуванальні сітки для військових підрозділів АТО. А дніми, разом із своїми наставниками, семикласники добре підготувалися та провели в місті колядування та посівання. Під час цього заходу зібрали 1000 гривень. Усю цю суму передали військовим.

Приємно наголосити, що

учні 7 – Б класу (кожний особисто) написав бійцям, які відстоюють нашу Незалежність на фронті, листи –

подяки за їхню хоробрість, сміливість та побажання швидкого, з Перемогою, повернення додому. До теплих, зворушливих листів діти долучили і свої малюнки, які теж никого не залишать байдужими. В посилки школярі поклали і солодощі, випечені ними з допомогою батьків.

– Те, що ми зробили, – сказала на передодні Різдва Христового Сніжана Гольцева, – маленька краплина у великому морі хороших справ, звершених у нелегкий для України час усіма українцями. Ми продовжуватимемо збір і коштів, і усого необхідного для наших воїнів. Відправивши бійцям АТО Різдвяні подарунки, ми вселили в кожного з них віру і надію в те, що про них пам'ятаемо і бажаємо щасливих свят.

Володимир БАБІЧ.

На знімку:
Подарунки для воїнів АТО.

Схід і Захід – разом

НА РІЗДВО – НА ТУРКІВЩИНУ

Приїхали відпочивати діти з Луганщини

Вже стало традицією для Турківщини приймати на Різдвяні свята учнівські колективи зі східних та південних областей України. Жителі Турки і сіл району завжди гостинно і радо зустрічають цих дітей. Тим більше, що на сході – війна, тому хочеться, аби гості цього регіону відчули тепло і радість Різдва Христового. Організацію їхнього дозвілля, зазвичай, займається відділ освіти.

У вівторок головний спеціаліст відділу освіти Турківської РДА Богдан Макарішин саме організовував відправлення дітей з Турківської школи-інтернату автобусами в окремі села Турківщини. Тож я мала нагоду поспілкуватися з гостями, що приїхали до нас з Луганської області, із селища міського типу Білокуракине. 34 дитини (від 6 по 11-ий клас) супроводжували директор Білокуракинського будинку творчості Людмила

Плужникова і головний спеціаліст відділу освіти Білокуракинської РДА – Олена Плотницька.

– Ми приїхали знайомитися із звичаями і традиціями вашого краю. Нам буде дуже цікаво порівняти, як живете ви і як живемо ми, як у вас святкують Різдвяні свята, – каже Олена Вікторівна. – Особливо нас, звичайно, цікавлять гори. Хочеться нашим дітям покататися на лижах і санках, а також взяти участь у вертепах, по-

спілкуватися з однолітками, скуштувати святої вечері, щоб потім надовго запам'ятати цю зустріч. Нам запропонували побувати й на паралімпійській тренувальній базі, поблизу с. Яворів, а 9 січня здійснимо екскурсію до Львова. Словом, хочеться якнайбільше всього побачити і, звичайно, купити на згадку про Бойківщину пам'ятні сувеніри. До речі, уся наша група також приготувала сувеніри вашим дітям – з назвою нашого селища, з картою. І ще ми широ вдячні тим сім'ям, які зголосилися прийняти до себе на проживання наших школярів, тим людям, які турбується, аби луганські діти змістовно провели цю поїздку в Карпати.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Вітаємо

Дорогочого чоловіка, зятя, батька, брата, дідуся, жителя с. Вовче – Михайла Миколайовича Бурича – з 60-річним ювілеєм, який відсвяткував 1 січня, зі щирою теплотою вітають дружина Марія, теща Анна, дочки Світлана, Марія, Лідія; сини Михайло, Дмитро, Андрій; зяті Богдан, Василь, Ярослав; невістки Наталія, Любі, Анжела, Світлана; онуки Марія, Микола, Святослав, Василіна, Іван, Денис, Артем, Назар, Роман, Яна, Ярослав, Артем, Микола, Ростислав; брат Василь з сім'єю, сестра Любі з сім'єю і бажають шановному ювілярі міцного здоров'я, безмежного людського щастя, Божого благословення.

У цей святковий, світлий день,

Коли настрав Ваш ювілей,

Ми щиро Вас усі вітаєм, Добра і радості бажаєм. Хай обминають Вас триоги,

Хай Бог дасть щастя на путі.

Хай світла, радісна дорога

Щасливо стелиться в житті.

Дорогу, чуйну, турботливу матусю, тещу і бабусю – Софію Олексіївну Цуняк з Борині, із 55-річчям від дня народження, який вона відсвяткувала 7 січня, від широго серця і з великою любов'ю вітають дочки Галина і Леся, зяті Ігор і Віталій, онуки Олежник і Владік.

Дорогі ювілярі вони бажають неба безхмарного, настрою гарного, щастя без ліку і довгого-довгого мирного віку.

Хай Бог милосердний з високого неба

Дарує усе, чого лише треба,

А Матінка Божа – Цариця Свята –

Дарує щасливі і довгі літа!

ЗВІТ ПРО ЗБІР ТА ВИКОРИСТАННЯ КОШТІВ ЗА ГРУДЕНЬ 2014 р.

(Закінчення.
Початок на 8 стор.)

6x300 – 1800 грн.; штани бундес 6x270 – 1620 грн.; утеплювач бундес 4x270 – 1080 грн.; берци українські зимові 630 грн.; генератор бензиновий 2200 Вт – 3800 грн.; ліхтарики тактичні 4x100 – 400 грн.; бушлати зимові 4x290 – 1160 грн.; спальники 3x550 – 1650 грн.; ліхтар – нічник – 130 грн.; набори ключів рожкових 2x85 – 170 грн.; сушка електрична для взуття – 40 грн.; балаклава 2x45 – 90 грн.; пакети 15x2 – 30 грн.; берци зимові 4x410 – 1640 грн.; вставки в чоботи – 70 грн.; термошкарпетки – 65 грн.; відправка посилок в Одесу і Лисичанськ – 292 грн.; термошкарпетки 2 x65 – 130 грн.; термобілизна – 300 грн.; карамат 2x110 – 220 грн.; бушлат 2x290 – 580 грн.; ліхтарик тактичний – 100 грн.; масххалат – 160 грн.; шапка – 40 грн.; наколінники 45 грн.; каска кевларова – 2000 грн.; форма бундес утеплена 6x930 – 5580 грн.; утеплювач до форми – 280 грн.; берци зимові – 660 грн.; рукавиці 5x50 – 250 грн.; рукавиці 5x100 – 500 грн.; спальники 4x550 – 2200 грн.; масххалат 2x160 – 320 грн.; берци зимові 4x410 – 1640 грн.; термошкарпетки – 65 грн.; карамат – 110 грн.; ліхтарик тактичний – 100 грн.; окуляри лижні 4 шт. – 415 грн.; бензопила (М.Германович за гуртовою ціною) – 800 грн.; плітка електрична – 210 грн.; відправка посилок в Одесу і Чугуєве – 240 грн.; ліхтарик на голову – 45 грн.; наколінники – 40 грн.; спальник – 550 грн.; рюкзак – 300 грн.; карамат – 110 грн.; ліхтарик тактичний – 100 грн.; балаклава – 45 грн.;

Разом: – 78408 грн.

Залишок – 9157 грн.

Видано і відправлено в зону АТО за кошти громади

дян, зібрані ГО, разом із залишком коштів районної ради і РДА (із суми 50 000 грн):

Бронежилет 5+ – 4 шт.; бронежилет 4 – 1 шт. + 2 пластини; прилад нічного бачення – 1 шт.; берци зимові – 28 пар; спальники зимові – 20 шт.; термошкарпетки – 19 пар; бушлати вовняні – 16 шт.; біоноклі – 3 шт.; ліхтарики на голову – 3 шт.; окуляри лижні – 5 шт.; ліхтарики тактичні – 20 шт.; форма бундес, утеплена – 23 пар; наколінники НАТО – 12 пар; термобілизна – 21 пара; білизна польська зимова – 13 пар; білизна польська, зимова (флісова) – 8 пар; чеська білизна, утеплена – 3 пари; шапки бундес під каску – 22 шт.; шарфи бундес (Баф) – 23 шт.; рукавиці НАТО – 12 пар; рукавиці тактичні – 2 пари; шапка зимова – 3 шт.; карамати – 5 шт.; карамати для сидіння – 12 шт.; балаклава зимова – 14 шт.; світильник аварійний – 2 шт.; ніж мисливський – 1 шт.; окуляри – 2 шт.; масххалат – 4 шт.; рюкзаки – 7 шт.; берци зимові НАТО б/у – 2 шт.; плащ ОЗК – 1 шт.; наколінники – 6 пар; шкарпетки – 65 пар; підкладки – 40 пар; набори ключів рожкових – 2 комплекти; бензопила – 1 шт.; електроплітка – 1 шт.; костюми – дошовики – 3 пари; бушлати ватяні – 8 шт.; штани ватяні – 10 шт.; светри – 12 шт.; прапор України – 1 шт.; солодощі, медикаменти.

За сприяння благодійного фонду «Милосердя» (М.Калинич), відправлено в зону АТО (Донецька область) разом з продуктами харчування 56 ватяні штанів, 2 комбінезони, 19 бушлатів, 18 светрів. Також 20 пакунків солодких подарунків, закрутки, солодощі (конфети, печиво, вафлі, шоколадки, згущене молоко), зібрані учнями Турківської ЗОШ I – III ст. №1 і Турківського НВК «ЗНЗ I –

III ст. - ДНЗ» - організатор Дем'ян – Черчович Г.Б.), дитячі листи і малюнки.

Отримано:

Бронежилет 4 класу; від Юсипович М.С. – бушлат, теплі светри, в'язані шкарпетки (4 пари); від жителів смт.Бориня – бушлати, ватяні штани; від Богдан Г.Т. – теплі шкарпетки (10 пар); від людей – бушлат, теплі шкарпетки, 2 масххалати білі; Попіль Микола Миколайович (ветеран Великої Вітчизняної війни м.Турка) – ватяні штани (2 шт.); Петренко Б.С. – білизна польська зимова (флісова) (5 пар); Бринь Т.І. – низ від титана (під буржуйку); від людей – банани 5-6 кг (передано Калинич М.П. для дітей соціальних категорій); від Яворської Євгенії – теплі речі, шкарпетки; від Дмитруса Євгенії – медикаменти на суму 155 грн. 40 коп.

Замовлено 4 бронежилети 6 класу – орієнтовно 10000 грн.; замовлено 20 наколінників – орієнтовно 7500 грн.

Всі товари закуплено за гуртовими, або спеціальними волонтерськими цінами.

Дякуємо всім благочинням і волонтерам, учням шкіл, ліцеїв і педагогічним колективам, церковним і сільським громадам, організаціям. Особлива подяка волонтерам Ігорю та Марії Яцкулякам та Ілюку Степану за організацію безкоштовного доправлення товару, Євгенії Дмитрус – за безкоштовну допомогу медикаментами.

Всього за рік ГО «Майдан Турківщини» отримав від громадян і організацій **349507** грн. + 50000 грн. (проект райради і адміністрації) на потреби бійців АТО, вихідців з району.

Закуплено спорядження і системи захисту на суму **340350** грн. +50000 грн.

Допомогу отримали 154 бійці.

Голова ГО «Майдан Турківщини» Геннадій Когут.

Vітаємо

Дорогої кума, жителя с. Верхнє Висоцьке Федора Павловича Дзерина щиро вітає з ювілеєм сім'я

Із ювілеєм Вас вітаєм,
Щастя й радості ба-
жаєм,

А здоров'я найбіль-
ше,

Бо без нього жити най-
гірше.

Хай Бог милосердний з
високого неба

Дарує усе, чого лише
треба,

А Матінка Божа – Цари-
ця Свята –

Дарує щасливі і довег-
літа!

Парафіяни та церковний комітет с. Красне щиро вітають з Різдвом Христовим та Днем ангела о. Степана і ймость Марію і бажають їм міцного здорово-
в'я з роси і води,
світлої радості в
житті, здійснен-
ня всіх задумів
і мрій, багато
довгих і щедрих
літ, наповнених
Божою благодаттю.

Нехай достаток, благополуч-
чя та добробут не полиша-
ють Вашу оселю. У день Ва-
шого Ангела-Хоронителя ба-
жаємо Вам, а Бога благаємо:
Дай Боже Вам любові і
тепла,

Добре в сім'ї і затишок
в оселі,

Щоб щастя світла му-
зика текла

В Різдвяні свята – щедрі
та веселі.

По вул. І.Франка, 33 (де був колишній світлотехнічний завод) 13 січня відкривається дитячий розважальний центр «Веселка».

Працюємо кожен день з
11.00 год. до 19.00 год.

Запрошуємо всіх.

Віхи нашої історії

ТРАГЕДІЯ УКРАЇНЦІВ ЗАКЕРЗОННЯ

Одним із трагічних наслідків Другої світової війни залишається примусове виселення у 1944-1951 роках українців з їх предковічних земель – Західної Бойківщини, Лемківщини, Надсяння, Підляшшия, Холмщини та з території колишніх Дрогобицької і Львівської областей, що відійшли до Польської Республіки. «Трагедія українців Закерзоння – злочин комуністичного режиму – такою була тема слухань, які пройшли наприкінці минулого року в Києві. У них взяв участь і виступив із співдоводом наш земляк Петро Косачевич – голова МГО «Світовий Конгрес Бойків» та ВГТ «Бойківщина ХХІ століття», Заслужений працівник культури України. Слухання відкрили народний депутат Верховної Ради України VII-го скликання Олег Панькевич та кандидат історичних наук, голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ячеславович. Основні доповіді мали Володимир Сергійчук – доктор історичних наук, професор КНУ ім. Т. Шевченка та Степан Романюк – голова Київського ветеранського правозахисного товариства «Холмщина». Серед виступаючих також були такі відомі люди як Богдан Бенюк, Євген Мельник, Анатолій Вітів.

– Масове примусове виселення українців з етнічних українських земель проводилось у три етапи, – сказав у своїй доповіді Петро Іванович. – Спочатку виселення (1944-46 рр.) відбувалося на підставі Угоди між Урядом УРСР та Польським Комітетом Національного визволення про евакуацію українського населення з території Польщі і польських громадян – з території УРСР (від 9 вересня 1944 р.). Після так званого «добровільного» переселення за межами рідного краю опинилось 482800 українців. Під час другого ета-

пу виселення було організовано на підставі Договору між СРСР і Польською Республікою «Про радянсько-польський державний кордон» (від 16 серпня 1945 р.). Внаслідок операції щодо очищення прикордонної смуги, проведеної радянським режимом, було цілковито виселено біля 7 тис. мешканців 8 сіл – Соколіків, Тарнави Вижньої, Тарнави Нижньої, Дзвиняча Горішнього, Ліктя, Дидьової, Журавина та Кривки та зруйновано не лише присадибну забудову, але й унікальні пам'ятки сакрального мистецтва – дерев'яні

церкви бойківського та неукраїнського типів. У ході третього етапу виселення відбувалося у відповідності до Договору між СРСР і Польською Республікою «Про обмін ділянками державних територій» (від 15 лютого 1951 р.). За цим Договором, у 1951 році з території колишнього Нижньо-Устріцького та частини Хирівського та Стрілківського районів колишньої Дрогобицької області, які були передані Польській Республіці, примусово виселено в південні області УРСР 32066 українців і членів змішаних родин. За роки незалежності України обласні ради, громадські ветеранські організації, які об'єднують депортованих та їх нащадків, баґаторазово звертались до Президента України, Верховної Ради, Кабінету Міністрів з вимогою розв'язати найболючіші проблеми, породжені примусовим виселенням корінних українців з території Польщі, однак, погоджуючись з необхідністю врегулювання зазначених проблем на державному рівні, тодішня влада не зробила жодного кроку для прийняття відповідного законодавчого акта.

І лише у 1999 р., зі створенням при Адміністрації Президента України міжвідомчої

робочої групи, вперше було розроблено план роботи з врегулювання наслідків масових примусових переселень українців з Польщі. Великою заслугою громадських організацій, які об'єднують депортованих українців, стало прийняття Закону України (від 02.10.2003р.), згідно якого особи, які після 9 вересня 1944 р. були переселені на територію України з території інших країн, з 01.01.2004 р. отримали статус участника війни. Цим Законом депортованим українцям було надано вагому матеріальну підтримку у суспільстві, сформовано більш шанобливе ставлення до них.

Петро Іванович вважає, що шляхи вирішення даної проблеми на сучасному етапі у великій мірі залежать від активного міжнародного співробітництва. Надії на відновлення прав депортованих українців громадські організації сьогодні пов'язують із вступом України до ЄС. Республіка Польща, маючи намір стати повноправним членом Європейського Співтовариства, протягом останніх десятиліть розробила та впровадила в дію національне законодавство, що гарантувало полякам, які за Угодою були переселені з території Української РСР на територію Польщі, відновлення їхніх майнових прав. Україна теж має піти за прикладом Республіки Польща.

Підготувала
Ольга ТАРАСЕНКО.

Міліція застерігає

ОБЕРЕЖНО: ШАХРАЙ!

Турківський РВ ГУ МВС України у Львівській області закликає громадян бути обачними при заманливих пропозиціях, які надходять від малознайомих, або й зовсім не знайомих людей. Надмірна довірливість — наш перший ворог, який працює на руку шахрам.

У багатьох випадках величезних утрат могло б не бути, якби сама жертва проявила хоча б трохи обережності, коли вашу домівку відвідала невідома особа і під будь-яким приводом просить пожертвувати кілька гривень. Часто це буває звичайною вигадкою, добре продуманою історією. Більшість людей дає легко себе обдурити. Коли агітують пожертвувати гроші, рідко хто додумається перевірити, чи насправді це так. Розграфлений зошит і підпис мають у такій ситуації досить дієвий вплив на звичайних громадян. Запам'ятайте: пожертвування треба вносити там, де ви цього самі хочете. Не користуйтеся послугами незнайомців для придбання дефіцитних товарів, вирішення питання щодо оформлення реєстрації, отримання житла, встановлення телефону, вступу до вищого навчально-закладу та інших подібних послуг. Коли вам пропонують вигідні умови влаштування на роботу за кордоном, швидкий

заробіток, значні відсотки під зайняті гроши, миттєвий вигラш, завжди пам'ятайте: безкоштовний сир може бути тільки в мишоловці. Новоспечене шахрайство по телефону зловмисники також продовжують практикувати. Так злочинці телефонують громадянам і повідомляють, що їх близька людина потрапила в біду. Відтак, пропонують родичам заплатити певну суму грошових коштів, щоб визволити рідну людину. До прикладу, зловмисники запевняють, що один із близьких родичів потрапив до міліції за вчинення кримінального проступку або вчинив ДТП. Для вирішення питання про непрятягнення його до кримінальної відповідальності необхідно перерахувати певну кількість грошей на платіжну картку або поповнити рахунок мобільного телефону, з якого дзвонять. Турківський РВ ГУ МВС України у Львівській області закликає!!! Шановні громадяни, будьте пильними, не станьте жертвою нових шахрайських схем. У разі, якщо вам телефонують невідомі особи, представляючись працівниками правоохоронних, медичних чи інших структур із повідомленням про те, що хтось із ваших родичів чи близьких потрапив у біду і тепер вам потрібно сплатити певну суму коштів, аби йому допомогти, не поспішайте та не панікуйте. Одразу ж телефонуйте до міліції! за номером 102.

Андрій КУМЕЧКО,
начальник Турківського РВ ГУ МВС України у Львівській області, підполковник міліції.

ДТГО «Львівська залізниця», в особі ВП «Ужгородська дистанція водопостачання», повідомляє, що Постановою № 929 від 25.12.2014 Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, встановлено тарифи на послуги:

- централізованого водопостачання – 6,94 грн. за 1 куб. м. (без ПДВ);
- централізованого водовідведення – 5,88 грн. за 1 куб. м. (без ПДВ).

Ця Постанова набирає чинності з 01 лютого 2015 року.

Детальна інформація для споживачів розміщена на офіційному сайті Львівської залізниці : <http://railway.lviv.ua/>

Адміністрація

Податкова інформус

З 1 січня 2015 року розпочалася кампанія декларування доходів громадян, отриманих у 2014 році.

Відповідно до вимог Податкового кодексу України термін подання податкової декларації за 2014 рік – до 1 травня 2015 року.

У Турківському відділенні Самбірської ОДПІ чекають громадян, які отримували доходи за кордоном, від репетиторської діяльності, здачі в оренду майна іншим громадянам, спадщину чи подарунки, інші прибути, при виплаті яких не було сплачено податок, а також тих, котрі претендують на податкову знижку. Термін подання декларації з метою отримання податкової знижки – до 31 грудня 2015 року.

Консультації з питань декларування доходів громадян можна отримати за телефонами: 3-22-75, 3-24-06 або в кабінеті № 5 , зал № 1 та зал №3.

Ігор ДЕЦ,
ГДІ Турківського відділення.

Потрібен на роботу продавець-консультант.

Вимоги: молода людина віком до 35 років, присмінної зовнішності, освічена, комунікабельна.

Звертатися у магазин "Техносвіт" (навпроти кінотеатру).

Телефон: 099-07-27-469.

Ільницька сільська рада повідомляє, що в с. Ліктів відводиться у приватну власність земельна ділянка для ведення ОСГ, площею 1,5000 га, гр. Рибиччу Миколі Михайловичу.

Ільницька сільська рада повідомляє, що в с. Закіпці відводяться у приватну власність земельні ділянки: для обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд, площею 0,1092 га, для ведення ОСГ, загальною площею 0,6384 га, гр. Дяківнич Марії Іванівні.

Загублена трудова книжка, видана на прізвище Курис-Наливайко-Надич Марії Федорівни, вважати недійсною.

Терміново продається дерев'яний будинок в с. Дубляни Самбірського району (хороший заїзд, є газ, колодязь, біля хати хороший сад, виноградник).

Ціна – 5700 у.о.
Тел.: 0665679226, 0678318205.

Верхньо яблунська сільська рада повідомляє, що в с. В.Яблунька відводяться у приватну власність земельні ділянки: для обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд, площею 0,2500 га, та для ведення ОСГ, загальною площею 0,2993 га, гр. Федорчаку Андрію Григоровичу.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року.

Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж 2662 Індекс 68486

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

82500, м.Турка, вул. Міцкевича, 14

НАШІ ТЕЛЕФОНИ:

редактора – 3-12-45,

бухгалтерії – 3-21-27.

видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Прейскурант

закупівельних цін ПФ «Білаки» на ВРХ, коні та свині в грн за 1 кг живої ваги

ВІД ТВАРИН	ЗАКУПІВЕЛЬНА ЦІНА	
	ПОПЕРЕДНЯ стапом на 16.12.2014 р.	СТАНОМ на 01.01.2015 р.
Бички, понад 400 кг	20,70	22,20
Молодняк, вища вгол. від 330 кг	20,20	21,70
Молодняк, вища вгол. до 330 кг	19,55	21,40
Молодняк середньої вгол.	17,70	20,00
Молодняк нижче сер. вгол.	16,20	18,00
Молодняк, худа	13,50	16,00
Доросла, вищої вгол. від 330	19,30	20,80
Доросла, вищої вгол. до 330	19,10	20,50
Доросла, середньої вгол.	17,20	19,00
Доросла п/середньої вгол.	16,60	17,50
Доросла, худа	12,50	16,00
Копі I категорії	17,00	19,20
Копі II категорії	14,80	17,50
Свині	21,00	22,00
Свиноматки	18,00	21,00

СПІВЧУВАЄМО

Педагогічний колектив Сигловатського НВК висловлює щире співчуття вчителю початкових класів Марії Іванівні Цап з приводу тяжкої втрати – **смерті брата – Дмитра**.

Колектив КП «Турківське житлово-комуналне управління» висловлює щире співчуття майстру Світлані Іванівні Кузьмин з приводу тяжкої втрати – **смерті матері**.

Педагогічний колектив Турківської ЗОШ I-III ст. №1 висловлює щире співчуття працівниці школи Марії Йосипівні Бігун та завгоспу Івану Ярославовичу Пазюку з приводу передчасної **смерті батька та тестя**.

Колектив Красненської сільської ради висловлює щире співчуття секретарю сільради Євгенії Ільківні Пронів з приводу тяжкої втрати – **смерті свекрухи – Марії Федорівни та свахі Марії з с. Либохора**.

Педагогічний колектив Красненської ЗОШ I-II ст. висловлює щире співчуття педагогу-організатору Оксані Михайлівні Білинській та техпрацівнику Галині Іванівні Лень з приводу тяжкої втрати – **смерті бабусі**.

Часопис набрано, зверстано та віддруковано у видавничому відділі редакції «Бойківщини».

Комп'ютерна верстка – **Костянтин Малетич**.

Відповідальний за випуск – **Володимир Бабич**.

R – матеріали рекламного характеру.